

C. PLINII CAECILII SECVNDI PANEGYRICVS

XCIV

In peroratione deos imperii custodes compellat, in primis Iovem Capitolinum, quem orat pro aeternitate imperii et principe praesenti, qui successorem eligat bonum.

- 1 In fine orationis praesides custodesque imperii divos ego consul pro rebus humanis ac te
praecipue, Capitoline Iuppiter, precor, ut beneficiis tuis faveas, tantisque muneribus
- 2 addas perpetuitatem. Audisti, quae malo principis precabamur : exaudi, quae pro
dissimillimo optamus. Non te dstringimus votis ; non enim pacem, non concordiam, non
securitatem, non opes oramus, non honores : simplex cunctaque ista complexum unum
- 3 omnium votum est : salus principis. Nec vero novam tibi iniungimus curam. Tu enim iam
tunc illum in tutelam recepisti, cum praedonis avidissimae faucibus eripuisti ; neque enim
sine auxilio tuo, cum altissima quaeque quaterentur, hic, qui omnibus excelsior erat,
inconcussus stetit : praeteritus est a pessimo principe, qui praeteriri ab optimo non
- 4 poterat. Tu clara iudicii tui signa misisti, cum proficiscenti ad exercitum tuo nomine, tuo
honore cessisti. Tu voce imperatoris, quid sentiret, locutus, filium illi, nobis parentem,
- 5 tibi pontificem maximum elegisti. Quo maiore fiducia iisdem illis votis, quae ipse pro se
nuncupari iubet, oro et obtestor : ‘si bene rempublicam, si ex utilitate omnium regit’,
primum, ut illum nepotibus nostris ac pronepotibus servēs, deinde, ut quandoque
successorem ei tribuas, quem genuerit, quem formaverit, similemque fecerit adoptato,
aut, si hoc fato negatur, in consilio sis eligenti, monstrisque aliquem, quem adoptari in
Capitoliō deceat.